

Medhold. Jeg troer nu, at det er overmaade uheldigt, og det vil bedst sees igjennem Exempler. Jeg skal med det Samme berøre Hemmeligholdelsen. Jeg er ved at samtale med Mange kommen til den Overbeviisning, at der ikke er Noget, der mere har gjort Indkomsskatten i Kjøbenhavn upopulair end disse to Ting: Mangelen af Selvangivelse og saa denne Bog, der har spillet i alle mulige Farver, fra den graa til den røde. Jeg troer, at Alle maae indrømme, at den er en af de væsentligste Ansigtsstene mod at gjøre Skatten populair, og jeg troer, at Hemmeligholdelsen vilde bevirke, at de Folk, der kunne skjønne om deres Ret, i alt Fald vilde give en Veiledning for Skattecommissairerne, saa at vi paa den Maade vilde komme til en mere retfærdig Skat. Jeg anseer Hemmeligholdelsen i den Grad for at være en Forbedring, at jeg ikke vil stemme for Procentsystemet, naar Hemmeligholdelse ibetmindste ikke bliver forsøgt. Med Hensyn til det andet Punkt have vi det saa overmaade beqvemt her i Kjøbenhavn, at det er blevet en reen Speculationsforretning ikke at benytte Selvangivelse; thi, sættes man da for høit, saa klager man og kan da faae Redfættelse, og sættes man for lavt, saa tager man med Forgielse den Fortjeneste, som Skattecommissairerne have været saa gode at give En. Nu siger man, at det er vanstelig for Mange at bruge Selvangivelse, og at en Mand, naar han har 400 Rb., har Vansteligheid ved at opgive sin Skatteindtægt, men har han i en Række af Aar betalt Skat af 500 Rb., saa lærer han nok snart at føre et ordentligt Regnskab, og, hvis han virkelig kun har 400 Rb., da at bevise det; men den Præmie, som bestemmes ved $\frac{1}{8}$, bliver meget ringe, naar det kun er 50 Rb. Jeg kommer nu til Forslaget Nr. 8, og her er jeg meget uheldigt stillet, da selv Finantsministeren ikke har holdt stærkt paa Lønninger, der ere noget høiere end dem, Thinget har bevilget til Districts- og Regjeringscommissairer. Jeg troer, at Lønningerne ville spille en væsentlig Rolle til at skaffe os en retfærdig Skat, og jeg troer, at det er heldigt, at Finantsministeren ikke bliver bunden til saa smaa Sætser som dem, her ere bestemte,

thi saa vil han bedre kunne finde de rette Mænd. Kendte jeg ikke Folkethingets Anskuelser om dette Slags Sager, vilde jeg have stillet endnu yderligere gaaende Forslag. Jeg vilde have foreslaaet Løn til 3 Skatteinspecteurer af 2, 3, ja, 4,000 Rb. (Hør!), thi jeg har i min Forretning ofte seet, at en Udgift, anvendt paa rette Sted, kan bringe mange Indtægter og store Besparelser. Jeg vilde saa meget hellere have gjort det, som jeg troer, at det gjælder kun om eengang at faae de rette Skattetabeller, saa kan man siden tilveiebringe dem uden de samme Midler. Jeg har imidlertid ikke gjort det, fordi jeg da maatte have ventet de samme smilende „Hør!“, som nu modtog det, men jeg har dog villet anthde det her, thi jeg er overbeviist om, at, hvis jeg havde sat mig ud derover, og, hvis jeg havde havt Dydighed nok til at sætte det igjennem her, saa vilde de Herrer siden have takket mig derfor, fordi vi da havde faaet Noget, der var bedre, end hvad vi nu faae. I alt Fald skal jeg anbefale de Herrer at stemme for, at Finantsministeren faaer Ret til for Regjeringscommissairernes Bedkommende at kunne gaae til 800 Rb., idet jeg er overbeviist om, at det kun er i sjældne Tilfælde, hvor han ellers vil kunne træffe de Mænd, som det maa være ham magtpaaliggende at vinde for denne Sag. Jeg troer ogsaa, at det er rigtigt at lade Districtscommissairerne stige fra 200 Rb. til 300 Rb., men det anseer jeg dog ikke for saa væsentligt, og netop derfor har jeg forlangt en deelt Afstemning over Forslaget under Nr. 8. Jeg har nu antydet de Grunde, hvorfor jeg har stillet mine Endringsforslag. Som bemærket, vedbliver jeg at holde paa, at Procentsystemet er det bedste, og, dersom jeg nærede den Anskuelse, som enkelte af Udvalgets Medlemmer nære, at, hvis vi nu faae Contingentsystemet, kunne vi aldrig komme fra det, saa vilde jeg paa ethvert Stadium stemme imod det, men det troer jeg er en feilagtig Anskuelse, og jeg anseer den for saa urigtig, at jeg tværtimod er overbeviist om, at, naar vi have faaet Contingentsystemet, vil det vise sig at være saa uheldigt, at det kun vil vare kort Tid, inden vi ville blive frie for det. Da vi ved dets Vedtagelse have Udfigt